

ker i praksis således, at flertallet af eksekutorboer fritages for erlæggelse af skifteafgift, og at afgiftspligten i første række kommer til at påhvile de boer, i hvilke der findes umyndige eller fraværende arvinger. På grund af reglernes uforudseelige karakter virker de vilkårligt, hvilket yderligere er understreget ved den i 1957 skete fordobling af afgifterne. Uanset at de vigtigste tvivlsspørgsmål vedrørende forståelsen af afgiftsbestemmelserne har fundet deres afgørelse gennem en omfattende retspraksis, jfr. herved *Niels Harbou*, Skifteafgifter, 1936, er deres praktisering dog stadig forbundet med et ikke ringe besvær.

Som nævnt i de indledende bemærkninger til dette afsnit, foreslås repartitionsstemplet afskaffet ved det forelagte forslag til ny stempellov. Dette udgør efter den fordobling af stempelafgiften, der har været gældende siden 1. april 1965, 4 promille af boets beholdne formue. Det samme gælder stemplet til skiftetbogen, nu 40 kr. Boafgiften, der er pålagt samtlige eksekutorboer i forbindelse med det ved lov nr. 119 af 20. april 1926 gennemførte skærpede tilsyn med eksekutorboerne, udgør ifølge lovens § 13, jfr. forhøjelsesloven, ligeledes 2 promille af boets beholdne formue, dog ikke under 20 kr. og ikke over 1.000 kr. Denne afgift foreslås ligeledes afskaffet.

En afgift af eksekutorboer må i nutiden ses som et vederlag til statskassen for det arbejde, som påhviler tilsyns- og revisionsmyndighederne, d. v. s. skifteretterne uden for København og, for så vidt angår Københavns byret, præsidenten og den særlige eksekutorborevision. Dette arbejde kan navnlig i store og indviklede boer være meget byrdefuldt, og indtægten ved den ved tilsynsloven indførte boafgift og repartitionsstemplet står ikke i noget rimeligt forhold hertil.

Afgiften foreslås herefter sat til 1 pct. af boets formuemasse, dog kun til det halve, altså $\frac{1}{2}$ pct. af den behæftede del af aktiverne, jfr. stk. 2.

Stk. 1, nr. 3. I henhold til § 38 i tvangsakkordloven af 14. april 1905 svares for skifterettens virksomhed ved offentlig akkordforhandling en afgift, der beregnes på grundlag af skyldnerens ejendele, d. v. s. på grundlag af formuemassen. Efter forhøjelsesloven af 12. april 1957 beregnes afgiften efter følgende satser:

1 pct. af de første 20.000 kr.
$\frac{1}{2}$ - - - næste 80.000 kr.
$\frac{1}{4}$ - - det overskydende beløb.

Dog betales i intet tilfælde mindre end 50 kr. eller mere end 1.000 kr.

Den faldende skala i den nugældende lov synes

mindre velbegundet, da de store boer medfører et forholdsvis større arbejde og i særlig grad giver anledning til tvister om til tider meget vanskelige juridiske spørgsmål. Afgiften foreslås derfor sat til 1 pct. af boets formuemasse uanset størrelsen. For den behæftede del af boets aktiver foreslås afgiften dog fastsat til det halve, altså $\frac{1}{2}$ pct., jfr. stk. 2. Det bemærkes, at disse aktiver har en vis betydning for fastsættelsen af akkorden og derfor ikke bør fritages for afgift.

Da tvangsakkordboer er fåtallige, er afgiften uden fiskal betydning.

Reglen i tvangsakkordlovens § 38, stk. 6, om, at akkordafgifterne i visse tilfælde skal fradrages i skifteafgifterne under konkurs, er ikke gentaget, idet den ikke skønnes at være tilstrækkeligt begrundet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger foran til afsnittet.

Stk. 2. Bestemmelsen er ny, og omtalt i de almindelige bemærkninger.

Det kan særligt anføres, at det har været overvejet, om det bør være behæftelsernes størrelse på tidspunktet for boets begyndelse eller dets opgørelse, der skal lægges til grund. Det sidste vil medføre, at der også kan beregnes nedsat afgift for gæld stiftet under bobehandlingen. I overensstemmelse med udvalgets forslag har man valgt at følge den sidstnævnte løsning.

Stk. 3. Den her foreslåede regel, hvorefter afgiften af alle andre boer end dødsboer og fællesboer udgør mindst 100 kr., er nærmere omtalt i bemærkningerne til § 30.

Til § 29.

I henhold til reglerne i denne paragrafs stk. 1, der træder i stedet for skifteafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 2, skal der i visse tilfælde ske nedsættelse af afgifterne efter § 28, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2.

Stk. 1, nr. 1. Som det fremgår af den i betænkning nr. 377, side 55 nævnte undersøgelse, er bestemmelsen om nedsættelse af afgiften til halvdelen eller tre fjerdedel uden praktisk interesse og foreslås derfor ophævet. Da boer, der behandles af skifteretterne, i ikke ringe omfang på første skiftesamling udleveres lodtagerne til fortsat privat skifte eller den efterlevende ægtefælle til hendsiden i uskiftet bo, forekommer det rimeligt at opretholde en nedsættelsesregel. Da grundlaget for at beregne skifteafgiften ofte er mangelfuldt i disse tilfælde, foreslås en fast afgift på 100 kr., medens reglen i udvalgets udkast om nedsættelse til en fjerdedel bibeholdes i eksekutorboer.

Nr. 2. Da behandlingen af boer, hvor den efterlevende ægtefælle efter at have hensiddet i uskiftet bo